

PINTÉR LAJOS

dúdoló

ne félj
nem vagy
édes anya-
nyelvedbe
bezárva

ki nyelvet
veszít
nyelvet
cserél
az is beszél
csak árva

Én vagyok az, aki nem jó

Salamon Anikó-medalion

A kedvenc dalod ez volt,
pedig jó voltál, ahogy
Móricz kívánta: mindhalálig.
Talán a folytatásában
ismertél magadra, a daloló
bánatban: felleg-ajtó
nyitogató, nyitogatom
a felleget, sírok alatta
eleget. De nem is sírtál,
szivárvány-ív az

*Eötvös Kollégium fölött
a nevetésed. Azt szeret-
hetted: felleg-ajtó nyitogató,
hogy az ég kék kapuját
úgy kitárod, mint rossz
hivatalokét, rossz irodákét.
S hogy az ég kárpítja
mindig kékebb, mint a
forgandó hivatalnok köpönyeg.
Vonultunk március
tizenötödikén, a megfagyott
kokárdák között, szavaltam:
Nem lehet tiéd az ünnep,
ha ütnek. Vonultunk
kéz a kézben örök fiatalok.*

